

Arrest

nr. 310 307 van 19 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake:

1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 30 maart 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat A. MOSKOFIDIS, die eveneens tweede verzoekende partij vertegenwoordigt. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, dienen een verzoek om internationale bescherming in op 4 december 2023.

Op 1 februari 2024 worden verzoekers gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

Op 28 februari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker), luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten, van Georgische origine te zijn en het christendom aan te hangen. U bent geboren op [...] in Zestaphoni, waar u ook bijna heel uw leven woonde. U woonde even in Tbilisi toen u er werkte en ook de laatste twee maanden voor uw vertrek woonde u in Tbilisi bij uw zus. In totaal woonde u ongeveer twee jaar in Tbilisi. In 2011 bent u afgestudeerd aan de universiteit van Kutaisi als econoom. U werkte sinds januari 2013 voor de politie. Eerst was u rechercheur en later was u kapitein. U werkte eerst bij het departement "criminele politie", waar u – volgens chronologische volgorde – werkte in Ambrolauri, Terjola en Tbilisi. Later ging u aan de slag bij de dienst politiepatrouille in Kutaisi. U gaf uw ontslag in juni 2023 omdat u het vaak niet eens was met de opdrachten die u moest uitvoeren.

Toen u nog actief was bij de politiepatrouille, werd u opgeroepen bij uw leidinggevende, V.P. nadat u weigerde om onschuldige mensen te arresteren tijdens manifestaties en nadat u weigerde een bepaald quota te behalen door parkeerboetes uit te schrijven aan mensen die dit niet verdienden. V. dreigde dat u geen andere job zou vinden in de toekomst en gaf aan dat u alle opdrachten moest volbrengen die uw leidinggevers u gaven. U werd nogmaals door hem opgeroepen nadat u weigerde een opdracht te vervullen met betrekking tot een autoaccident omdat u het opnieuw niet eens was met de gang van zaken. U nam dan ook ontslag in juni 2023 omdat u niet langer in een omgeving kon werken waarbij u onterechte en ongerechtvaardigde opdrachten moest uitvoeren.

U werd ook twee keer opgeroepen door de dienst generale inspectie, een dienst binnen het ministerie van binnenlandse zaken die de werking van de politie controleert. Dit gebeurde één keer voor uw ontslag en één keer erna. De eerste keer moest u komen omdat een bekende advocaat uit Kutaisi u op sociale media had beschuldigd van onterechte boetes uit te schrijven en ze dit wouden onderzoeken. U werd fysiek geslagen toen. Het tweede gesprek was een normaal gesprek in het kader van uw redenen voor ontslag. Desalniettemin moest u uw telefoon achterlaten tijdens uw gesprekken bij de generale inspectie en nadien merkte u dat er bewijsmiddelen van uw telefoon verdwenen waren.

Ook na uw ontslag ontving u bedreigingen van V. via uw ex-collega's en kennissen. U merkte ook dat u vaak achtervolgd werd door dezelfde auto. In november 2023 werd uw auto in brand gestoken in Tbilisi toen u werkte als koerier. U vermoedde dat V. hierachter zat. U vernam dan ook nog via een kennis dat u een huiszoekingsbevel zou ontvangen van de politie en dat u valselijk beschuldigd zou worden door hen.

U verliet Georgië op 2 december 2023 samen met uw vrouw T.N. (CGVS [...], DVZ [...]) en kwam diezelfde dag aan in België, waar u op 4 december 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming leggen jullie neer: jullie paspoorten (origineel); uw rijbewijs (origineel); de paspoorten van jullie kinderen (origineel); de geboorteaktes van jullie kinderen (origineel); jullie huwelijksakte (origineel); jullie bachelorsdiploma's (origineel); uw werkdocumenten (origineel); een video over een auto die in brand wordt gestoken (kopie); foto's van uzelf in uniform (kopie) en een facebookpost van advocaat C. over u (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest opnieuw problemen te ondervinden met uw voormalig leidinggevende, V.P. omdat jullie in Georgië een conflict hadden nadat u weigerde om bepaalde opdrachten uit te voeren in Georgië en u daarom ontslag nam bij de politie. U vreest ook schending van uw imago en om valselijk beschuldigd te worden (NPO, p. 8).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw vermeende problemen met V.P. omdat er tegenstrijdigheden waar te nemen waren in uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS en in de verklaringen tussen u en uw vrouw T.N. (CGVS [...], DVZ [...]) onderling.

Ten eerste waren uw verklaringen bij de DVZ en op het CGVS tegenstrijdig wat betreft het aantal keren dat u het slachtoffer werd van fysieke agressie en geweld. Zo zei u bij de DVZ in eerste instantie dat u twee keer het slachtoffer werd van fysiek geweld en agressie, één keer toen u nog actief was bij de politie en één keer erna (Vragenlijst CGVS, d.d. 08/12/2023, vraagnr. 3.5). Dit strookt allesbehalve met uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u één keer fysiek werd geslagen door iemand bij de generale inspectie toen u er tijdens uw dienst bij de politie werd opgeroepen (NPO, p. 9). U werd expliciet gevraagd of u buiten deze fysieke aanval nog fysieke incidenten hebt meegemaakt in het kader van uw problemen en toen zei u dat dit niet het geval was (NPO, p. 10). Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, kwam u niet verder dan te zeggen dat u bij de DVZ bedoelde dat u twee gesprekken had bij de dienst generale inspectie, doch dat u maar één keer fysiek geweld ervaarde (NPO, p. 13). Deze verklaring kan het CGVS niet overtuigen aangezien uit de neerslag van uw DVZ interview weldegelijk blijkt dat u uitdrukkelijk hebt gezegd dat u twee keer het slachtoffer werd van fysieke agressie en geweld. Bovendien gaf u aan het begin van het persoonlijk onderhoud aan dat uw interview bij de DVZ goed was verlopen, dat het verslag u in het Georgisch werd voorgelezen en dat u een kopie in het Nederlands mee kreeg (NPO, p. 2). Ook blijkt uit de neerslag van het DVZ interview dat u het verslag hebt ondertekend en daarmee bevestigde u dat al uw verklaringen waarachtig en juist waren. U hebt dus meermaals de kans gehad om eventuele fouten in uw verklaringen bij de DVZ recht te zetten, doch u hebt dit nagelaten en dit doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten tweede waren ook de verklaringen tussen uzelf en uw vrouw T.N. (CGVS [...], DVZ [...]) in het kader van het fysieke geweld dat u meemaakte onderling tegenstrijdig. Zo werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd of u verwondingen opliep nadat u werd geslagen bij de dienst generale inspectie. U antwoordde stellig dat dit niet het geval was en dat u "gewoon een slag" had gekregen (NPO, p. 9). Dit stemt niet overeen met de verklaringen van uw vrouw tijdens haar persoonlijk onderhoud, waar ze spontaan aangaf dat u tijdens uw eerste gesprek bij de generale inspectie zwaar werd geslagen en dat u verwondingen had aan uw gezicht. Ze werd gevraagd welke verwondingen u dan juist had en toen zei ze dat u blauwe plekken en schaafwonden op uw voorhoofd had (NPO Vrouw, p. 5). Ze werd geconfronteerd met het feit dat u had gezegd dat u geen verwondingen had en toen zei ze dat u uw verwondingen waarschijnlijk minder erg vond dan zij en ze zei ook dat ze zelfs een foto had van u met een pleister op uw voorhoofd (NPO, p. 5). Zelfs al vond u uw verwondingen minder ernstig dan uw vrouw, dan nog houdt het geen steek dat u aangaf dat u helemaal niet gewond was toen u de vraag werd gesteld. Bovendien was uw vrouw niet langer in het bezit van deze foto met uw vermeende verwondingen (NPO, p. 5), waardoor ze haar verklaringen op geen enkele manier kon hardmaken. Ook deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder.

Ten derde waren uw verklaringen bij de DVZ en op het CGVS tegenstrijdig wat betreft de manier waarop u uw ontslag indiende bij de politie. Zo haalde u bij de DVZ aan dat uw leidinggevers u niet konden ontslagen zonder reden, dus dat ze u verplicht een ereverklaring lieten schrijven en u op die manier ontslag nam (Vragenlijst CGVS, d.d. 08/12/2023, vraagnr. 3.5). Deze verklaring valt niet te rijmen met uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS waar u aangaf dat u vrijwillig ontslag nam bij de politie omdat u het bleef moeilijk hebben met de onterechte opdrachten die u moest uitvoeren en u niet langer in zo'n omgeving kon werken. U haalde aan dat u eerst had geprobeerd om overgeplaatst te worden naar een andere politiedienst, maar dat u ontslag nam nadat dit niet lukte (NPO, p. 7). U vermeldde hierbij expliciet dat u zelf een ontslagbrief schreef en dat u hierin vermeldde dat u ontslag nam omwille van familiale redenen (NPO, p. 8). Wanneer u met deze tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, kwam u niet verder dan te zeggen dat u bij de DVZ bedoelde dat uw leidinggevers u bij wijze van spreken hadden gedwongen om te stoppen met uw job omdat u niet langer in zo'n klimaat van dwang kon werken en u daarom wel moest stoppen met uw werk bij de politie (NPO, p. 13). Dit is echter nog wel iets geheel anders dan gedwongen worden om een ereverklaring te schrijven en op die manier effectief gedwongen worden om ontslag te nemen en daarom doet deze tegenstrijdigheid dan ook op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten vierde waren uw verklaringen bij de DVZ en het CGVS, alsook uw verklaringen op het CGVS onderling dan ook nog eens tegenstrijdig wat betreft uw verhuis naar Tbilisi na uw ontslag. Zo zei u bij de DVZ in eerste instantie dat u twee of drie dagen na uw ontslag verhuisde van Zestaphoni naar Tbilisi (Vragenlijst CGVS, d.d. 08/12/2023, vraagnr. 3.5), alsook dat u van de zomer 2023 tot uw vertrek uit Georgië daar woonde (Verklaring DVZ, d.d. 08/12/2023, p. 6). Dit stemt al enigszins niet overeen met uw verklaringen op het CGVS

dat u een week na uw ontslag verhuisde naar Tbilisi (NPO, p. 10), doch zowel uw verklaringen bij de DVZ als uw stelling tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u na een week richting Tbilisi vertrok stemmen absoluut niet overeen met uw verklaringen op het CGVS dat u slechts twee maanden in Tbilisi hebt gewoond in de periode voor uw vertrek (NPO, p. 3). U werd gevraagd te bevestigen dat u de laatste twee maanden voor uw vertrek in Tbilisi woonde en u deed dit (NPO, p. 3). Wanneer u dan werd gevraagd hoe het mogelijk was dat u slechts twee maanden in Tbilisi woonde terwijl uw ontslag in juni 2023 was en uw vertrek in december, herhaalde u simpelweg dat u een week na uw ontslag verhuisde naar Tbilisi en dat u daar verbleef tot aan uw vertrek (NPO, p. 10). Het staat buiten kijf dat u met deze loutere herhaling van uw eerdere verklaringen hoegenaamd geen verklaring bood voor de tegenstrijdigheid in uw verklaringen en derhalve ondermijnt deze vaststelling de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder.

Daarnaast houdt het ook weinig steek dat u ook na uw ontslag nog in dusdanige mate zou zijn gevisieerd door V. Wanneer u immers werd gevraagd waarom u ook na uw ontslag nog werd gevisieerd door V, toen zei u dat uw leidinggevendend bang waren dat u alles dat u met hen had meegemaakt openbaar zou maken en dat u uw bewijzen jegens hen met de buitenwereld zou delen (NPO, p. 11). Dit raakt echter kant noch wal, daar u eerder in het persoonlijk onderhoud aangaf dat u na uw gesprekken bij de generale inspectie opmerkte dat alle bewijzen die u had – bewijzen van de opdrachten die u moest uitvoeren – waren verwijderd van uw telefoon (NPO, p. 8). Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, zei u simpelweg dat ze misschien dachten dat u ook nog andere bewijzen had (NPO, p. 11). U maakte dit echter op geen enkele wijze concreet, waardoor deze door u aangereikte verklaring weinig aannemelijk overkomt.

Tenslotte bent u er – zelfs indien de door u aangehaalde problemen geloofwaardig zouden zijn – niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u geen beroep zou kunnen doen op uw nationale autoriteiten in het kader van deze problemen.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Volgens uw eigen verklaringen hebt u “wel overwogen” om uw situatie ergens aan te klagen, bij een procureur of bij het parket, maar u heb het niet gedaan omdat u uw situatie niet erger wou maken en omdat u dacht dat niemand u zou kunnen helpen. U werd gevraagd waarop u zich baseerde om zoiets te zeggen en toen zei u dat V. veel invloed had binnen de overheid, alsook dat er naar aanleiding van de brandstichting van uw auto geen onderzoek werd gestart. U hebt echter op geen enkel moment geprobeerd om tot rechtsherstel te komen, waardoor deze verklaringen blote beweringen zijn. Na het incident met uw auto, heeft u de 112 gebeld. U was niet tevreden met hun optreden omdat de brandweer pas na 25 minuten gekomen was en omdat de lokale politie ter plaatse was gekomen, doch aangaven dat ze geen onderzoek gingen starten omdat het geen ernstig feit was.

U heeft geen klacht ingediend omdat een melding bij 112 volgens uw verklaringen dezelfde kracht heeft als een officiële klacht bij de politie. Uit algemeen beschikbare informatie (online beschikbaar op <https://police.ge/en/lepl/lepl112?sub=452>) blijkt echter dat 112 in Georgië net zoals in België het nummer voor noodgevallen is en nergens blijkt dat dit dezelfde waarde heeft als een officiële klacht bij de politie. U zei ook dat u geen klacht indiende omdat de politie u reeds liet weten dat ze geen onderzoek gingen starten, doch u hebt dit ook niet geprobeerd. U hebt nadien ook geen enkele moeite gedaan om uw melding bij de 112 en bij de politie verder op te volgen. U werd gevraagd of u ooit had geprobeerd om naar het parket of naar een andere overheidsinstantie te gaan om tot rechtsherstel te komen en toen zei u dat u dit niet had gedaan omdat u toen al had besloten om te vluchten. U werd gevraagd of u contact opgenomen had met een instantie los van de overheid zoals een ngo – waarvan u eerder vermeldde dat u het gevoel had dat zij uw klacht zouden horen (NPO, p. 8) – doch u heeft evenmin dergelijke hulp gezocht. U verklaarde in dit verband dat zo'n instanties toch niet in staat zijn om hulp te bieden tegenover de machtige regering (NPO, p. 11-12). Op geen enkel moment heeft u echt geprobeerd om uw situatie aan te klagen, waardoor dit allemaal blote beweringen behelzen. Geen van deze verklaringen kunnen het CGVS overtuigen omdat minstens van u zou kunnen worden verwacht dat u iets van pogingen zou hebben ondernomen om bescherming te verkrijgen voor uw problemen. U hebt echter geen inspanningen geleverd om alle nationale middelen uit te putten vooraleer u besloot om uw land te ontvluchten en evenmin bood u een afdoende verklaring voor waarom u dergelijke stappen niet ondernam.

Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij eerst alle billijke en realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat u alle redelijk en realistisch van u te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput omwille van de redenen die hierboven werden uiteengezet. U bent er derhalve niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u geen bescherming zou kunnen genieten in Georgië omwille van uw problemen.

De documenten die u heeft neergelegd vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Jullie paspoorten, de paspoorten van jullie kinderen, uw rijbewijs, jullie diploma's, de geboortektes van jullie kinderen en jullie huwelijksakte betreffen allemaal elementen die niet ter discussie staan. Ook wat betreft uw werkdocumenten en foto's van uzelf aan het werk, dient te worden opgemerkt dat het CGVS deze job niet in twijfel trekt. De screenshot van het Facebookbericht van advocaat C. waarop u wordt zwartgemaakt kan de ongeloofwaardigheid wat betreft uw problemen met V. niet herstellen aangezien dit kadert binnen uw problemen met uw voormalige leidinggevende die zoals boven aangetoond ongeloofwaardig zijn, alsook verandert het niks aan de vaststelling dat u kan rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. De video over een auto die in brand staat bewijst niet dat het om uw auto ging, noch dat dit door V. werd veroorzaakt.

U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten, van Georgische origine te zijn en het christendom aan te hangen. U bent geboren op [...] in Borjomi. U woonde daar drie jaar en daarna woonde u tot uw 18de in Zestaphoni. Tot 2016 woonde u in Tbilisi, waarna u terugkeerde naar Zestaphoni. In 2017 keerde u terug naar Tbilisi en later ging u terug in Zestaphoni wonen. De laatste zes maanden voor uw vertrek woonde u in Borjomi met uw kinderen en moeder. In 2015 bent u afgestudeerd aan de Staatsuniversiteit van Georgië van David Agmashenebeli als journaliste. In de laatste periode voor uw vertrek werkte u als privéleerkracht.

Uw man T.T. (CGVS [...], DVZ [...]) werkte als kapitein bij de politie, eerst bij de dienst criminele politie en later bij de dienst politiepatrouille. Tijdens zijn job kreeg hij vaak problemen met zijn leidinggevendenden omdat hij het niet eens was met de opdrachten die hij kreeg, bijvoorbeeld op vlak van het arresteren van onschuldige mensen. Hij werd daarom twee keer opgeroepen bij de generale inspectie, waar hij ook fysiek geslagen werd. Daarom diende hij ontslag in bij de politie.

In november 2023 werd zijn auto in brand gestoken door de mensen met wie jullie problemen hadden. Uw man ontving ook bedreigingen gericht naar jullie gezin. Jullie werden achtervolgd door telkens dezelfde auto en uw man ontving telefoontjes.

U verliet Georgië op 2 december 2023 samen met uw man T.T. (CGVS [...], DVZ [...]) en kwam diezelfde dag aan in België, waar u op 4 december 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming leggen jullie neer: jullie paspoorten (origineel); uw rijbewijs (origineel); de paspoorten van jullie kinderen (origineel); de geboorteaktes van jullie kinderen (origineel); jullie huwelijksakte (origineel); jullie bachelorsdiploma's (origineel); de werkdocumenten van uw man (origineel); een video over een auto die in brand wordt gestoken (kopie); foto's van uw man in uniform (kopie) en een facebookpost van advocaat C. over uw man (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U haalt dezelfde redenen aan als uw man T.T. (CGVS [...], DVZ [...]). In dat opzicht kan worden verwezen naar de beslissing die in hoofde van uw man werd genomen, met name een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De motivering in hoofde van uw man luidt als volgt:

[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, en menen zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoekers vragen in hoofde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekers voegen geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van hun verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 24 juni 2024 maken verzoekers, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over met volgend stavingstuk: Schrijven van 21 juni 2024 van het Opvangcentrum Rode Kruis waarin wordt vermeld dat verzoeker is aangemeld voor psychologische begeleiding en op de wachtlijst staat.

4. Voorafgaand

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, lid 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot

de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

5.3. Uit de verklaringen van verzoekers blijkt dat zij vervolging in Georgië vreesden door de voormalige leidinggevende van verzoeker omdat verzoeker in het verleden had geweigerd bepaalde opdrachten voor hem uit te voeren en om die reden ontslag had genomen bij de politie. Voor de samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekers.

5.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers het niet aannemelijk maken dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissingen op goede gronden het volgende vast:

- (i) Er kan geen geloof worden gehecht aan de vermeende problemen met de voormalige leidinggevende van verzoeker (1) omdat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en het CGVS wat betreft het aantal keren dat hij het slachtoffer werd van fysieke agressie en geweld; (2) omdat verzoekers onderling tegenstrijdige verklaringen aflegden omtrent het fysieke geweld dat verzoeker meemaakte en de verwondingen die hij hierdoor opliep; (3) omdat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde bij de DVZ en het CGVS wat betreft de manier waarop hij zijn ontslag indiende bij de politie; (4) omdat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde bij de DVZ en het CGVS, alsook in zijn opeenvolgende verklaringen bij het CGVS wat betreft hun verhuis naar Tbilisi na zijn ontslag;
- (ii) Verzoeker maakt niet concreet aannemelijk waarom hij na zijn ontslag nog in dusdanige mate zou zijn gevisieerd door zijn voormalige leidinggevende; de vrees dat hij alles openbaar zou maken, is weinig aannemelijk omdat alle bewijzen van de opdrachten die hij moest uitvoeren ondertussen, na zijn gesprekken bij de generale inspectie, verwijderd waren van zijn telefoon;
- (iii) Uit objectieve landeninformatie blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem; zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoekers problemen met zijn voormalige leidinggevende, maakt verzoeker het niet in concreto aannemelijk dat hij geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van zijn eigen autoriteiten;
- (iv) De door verzoekers neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijven.

5.5. Wat betreft de motieven in de bestreden beslissingen met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van de vermeende problemen van verzoeker met zijn voormalige leidinggevende en met betrekking tot het niet concreet aannemelijk maken waarom hij na zijn ontslag nog in dusdanige mate zou worden gevisieerd door zijn voormalige leidinggevende, stelt de Raad vast dat verzoekers in hun verzoekschrift niet de minste poging ondernemen om voormelde vaststellingen in concreto te weerleggen dan wel te verklaren. Zij komen niet verder dan het louter herhalen van hun eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees, het bekritisseren en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen door het CGVS, zonder deze motieven afdoende en in concreto te weerleggen. Dergelijk betoog weerlegt geenszins deze pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen. Waar verzoeker verwijst naar stress tijdens het persoonlijk onderhoud als verschoning voor de vastgestelde tegenstrijdigheden, wijst de Raad erop dat, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit verzoeker niet ontslaat van de plicht zijn relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. Het argument stress te hebben gehad, doet dan ook geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissingen.

5.6. Verder is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de vermeende problemen met zijn voormalige leidinggevende, verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij geen beroep kon doen – of, bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië, zou kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van zijn vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil invoeren enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van

vervolgung of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin is de laatste jaren sprake van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad wijst erop dat het aan verzoekers toekomt in concreto aan te tonen dat het hen in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij evenwel in gebreke blijven. Er dient immers te worden vastgesteld dat verzoekers geen poging hebben ondernomen om de bescherming van de Georgische autoriteiten in te roepen. In de bestreden beslissingen worden dienaangaande volgende pertinente vaststellingen gedaan:

“Volgens uw eigen verklaringen hebt u “wel overwogen” om uw situatie ergens aan te klagen, bij een procureur of bij het parket, maar u hebt het niet gedaan omdat u uw situatie niet erger wou maken en omdat u dacht dat niemand u zou kunnen helpen. U werd gevraagd waarop u zich baseerde om zoiets te zeggen en toen zei u dat V. veel invloed had binnen de overheid, alsook dat er naar aanleiding van de brandstichting van uw auto geen onderzoek werd gestart. U hebt echter op geen enkel moment geprobeerd om tot rechtsherstel te komen, waardoor deze verklaringen blote beweringen zijn. Na het incident met uw auto, heeft u de 112 gebeld. U was niet tevreden met hun optreden omdat de brandweer pas na 25 minuten gekomen was en omdat de lokale politie ter plaatse was gekomen, doch aangaven dat ze geen onderzoek gingen starten omdat het geen ernstig feit was.

U heeft geen klacht ingediend omdat een melding bij 112 volgens uw verklaringen dezelfde kracht heeft als een officiële klacht bij de politie. Uit algemeen beschikbare informatie (online beschikbaar op <https://police.ge/en/lepl/lepl112?sub=452>) blijkt echter dat 112 in Georgië net zoals in België het nummer voor noodgevallen is en nergens blijkt dat dit dezelfde waarde heeft als een officiële klacht bij de politie. U zei ook dat u geen klacht indiende omdat de politie u reeds liet weten dat ze geen onderzoek gingen starten, doch u hebt dit ook niet geprobeerd. U hebt nadien ook geen enkele moeite gedaan om uw melding bij de 112 en bij de politie verder op te volgen. U werd gevraagd of u ooit had geprobeerd om naar het parket of naar een andere overheidsinstantie te gaan om tot rechtsherstel te komen en toen zei u dat u dit niet had gedaan omdat u toen al had besloten om te vluchten. U werd gevraagd of u contact opgenomen had met een instantie los van de overheid zoals een ngo – waarvan u eerder vermeldde dat u het gevoel had dat zij uw klacht zouden horen (NPO, p. 8) – doch u heeft evenmin dergelijke hulp gezocht. U verklaarde in dit verband dat zo'n instanties toch niet in staat zijn om hulp te bieden tegenover de machtige regering (NPO, p. 11-12). Op geen enkel moment heeft u echt geprobeerd om uw situatie aan te klagen, waardoor dit allemaal blote beweringen behelzen. Geen van deze verklaringen kunnen het CGVS overtuigen omdat minstens van u zou kunnen worden verwacht dat u iets van pogingen zou hebben ondernomen om bescherming te verkrijgen voor uw problemen. U hebt echter geen inspanningen geleverd om alle nationale middelen uit te putten vooraleer u besloot om uw land te ontvluchten en evenmin bood u een afdoende verklaring voor waarom u dergelijke stappen niet ondernam.”

Verzoekers voeren hiertegen geen concreet verweer. Zij komen niet verder dan het louter herhalen van hun eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen door het CGVS, zonder deze motieven afdoende en in concreto te weerleggen. Dergelijk betoog weerlegt geenszins deze pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen.

5.7. Tenslotte treedt de Raad de commissaris-generaal bij inzake de door verzoekers aangebrachte documenten. Deze documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen:

“Jullie paspoorten, de paspoorten van jullie kinderen, uw rijbewijs, jullie diploma’s, de geboorteaktes van jullie kinderen en jullie huwelijksakte betreffen allemaal elementen die niet ter discussie staan. Ook wat betreft uw werkdocumenten en foto’s van uzelf aan het werk, dient te worden opgemerkt dat het CGVS deze job niet in twijfel trekt. De screenshot van het Facebookbericht van advocaat C. waarop u wordt zwartgemaakt kan de ongeloofwaardigheid wat betreft uw problemen met V. niet herstellen aangezien dit kadert binnen uw problemen met uw voormalige leidinggevende die zoals boven aangetoond ongeloofwaardig zijn, alsook verandert het niks aan de vaststelling dat u kan rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. De video over een auto die in brand staat bewijst niet dat het om uw auto ging, noch dat dit door V. werd veroorzaakt.”

Het bij aanvullende nota voorgelegde schrijven van het Opvangcentrum Rode Kruis waarin wordt vermeld dat verzoeker aangemeld is voor psychologische begeleiding en op de wachtlijst staat, is evenmin van die aard dat zij bovenstaande bevindingen kan wijzigen of in een ander daglicht kan plaatsen.

5.8. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissingen aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering dienaangaande onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het voorgaande moet worden besloten dat in casu geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan aan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

5.9. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekers maakten immers doorheen hun verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Georgië zouden hebben gekend of zullen kennen.

5.10. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet brengen verzoekers geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

5.11. Gelet op het voorgaande tonen verzoekers niet aan dat er in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

5.12. Waar verzoekers aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een

kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekers het niet aannemelijk maken dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

5.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van de commissaris-generaal door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

6. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS